

Publicerad 2015-02-26 09:28 av LinnElisabeth

Omfamnar mörkret!

Som solen stiger ur natten
när dagen blir till
då inser jag att jag måste
och vet att jag vill
dimman andas i gryningen
släpper sakta sitt tag
öppnar mina ögon
och där står ju jag
minns plötsligt livet
konturer av förlorad tid
det var då det började
och min smärta tog vid
jag måste försonas
försöka förstå
ta farväl av natten
för att sedan kunna gå.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren LinnElisabeth med Poeter.se id #48297 innehar upphovsrätten